

Δεν είναι ιστορία για αγρίους. Είναι πραγματικότητα αφιερωμένη σε όσους επιλέγουν να κοιμούνται μέσα στην αιώνια αντικειμενικότητα.

Πριν καιρό, όχι και πολύ, τα ένστολα καθάρματα της ελληνικής αστυνομίας (με την πιο καλοφασιστοθρεμμένη αποφασιστικότητά τους να λάμπει δια της παρουσίας της) κυνήγησαν τους ήδη κυνηγημένους. Κυνήγησαν κάποιους απ' τους 'απαγορευμένους' της μητρόπολης... τους μετανάστες γύρω από την ΑΣΟΕΕ. Δεν ήταν όμως η πρώτη φορά. Ήταν μία απ' τις πολλές κρατικές-παρακρατικές επιθέσεις που δέχονται οι μετανάστες στην ΑΣΟΕΕ. Μόνο που αυτή η φορά ήταν κάτι παραπάνω από βίαιη...

Απ' το 2009 έξω απ' την ΑΣΟΕΕ πολλοί μετανάστες μικροπωλητές διεκδικούν με πεισματικό χαρακτήρα και δυναμικό πρόσωπο έναν χώρο, όπου να μπορούν να κυκλοφορούν, να δουλεύουν και να ζουν με λίγη παραπάνω αξιοπρέπεια (πέρα απ' τον θάνατο που προστάζει γι' αυτούς η ελληνική πραγματικότητα).

Το μεσημέρι, λοιπόν, στις 8 Απρίλη, το κράτος ανεβάζει level στην έντασή της βίας. Οι ασφαλίτες, που φιλοξενούνται - κρύβονται στα τραπεζάκια της ΔΑΠ, κλείνουν την πόρτα του πανεπιστημίου (τόσο βολικά ώστε να μην μπορεί να μπει κανείς). Μπάτσοι ΔΙΑΣ, μπάτσοι ΜΑΤ, μπάτσοι ΑΣΦΑΛΙΤΕΣ ανενόχλητοι επιτίθενται, ξυλοκοπούν και στο σωρό συλλαμβάνουν 12 μετανάστες και έναν πρωτοετή φοιτητή. Ο φοιτητής αφέθηκε ελεύθερος ως την δικάσιμο, ενώ οι μετανάστες προφυλακίστηκαν σε Α.Τ και στην Αμυγδαλέζα.

Τετέλεσται? Γιατί? Ήταν θέλημα του 'πρέπει'? Μπα. Η πραγματικότητα είναι για τους ενόχους. Κάτι τέτοιο έγινε στην ΑΣΟΕΕ. Συγκρούστηκαν συμφέροντα σε έναν αιώνιο και άνισο ταξικό πόλεμο. Άνισο εις βάρος των επικίνδυνων.

Η ΑΣΟΕΕ είναι επικίνδυνη για το κράτος. Γιατί στερεί σύνορα στο εσωτερικό της Αθήνας. Η ΑΣΟΕΕ, ένα μικρό αγκάθι (απ' τα πολλά που άφησε ο Δεκέμβρης του '08), διεκδικεί έναν συνειδητά ελεύθερο χώρο μέσα σε μία μητρόπολη που αναβαθμίζεται με το περιεχόμενο του τρίπτυχου: 'τάξη-ασφάλεια-ησυχία', μέσα σε μία μητρόπολη ανάπτυξης, όπου θα κυριαρχεί το αίμα των 'αοράτων', οι κραυγές των φυλακισμένων, τα βογγητά των εργατών, τα κωλομάγαζα των αφεντικών, η πρέζα των μπάτσων, η σωματεμπορία της μαφίας.

Στην ΑΣΟΕΕ ο αγώνας των μεταναστών είναι το ωμό δηλητήριο της ανυπακοής. Είναι η αξιοπρέπεια, η συλλογική δύναμη, η υπερήφανα αιματοβαμμένη ΚΡΑΥΓΗ της ΑΡΝΗΣΗΣ, που στέκεται με μεγάλα νευριασμένα μάτια απέναντι στα δόντια της καταστολής.

Στην ΑΣΟΕΕ κάποιοι ντόπιοι δεν κάνουν καριέρες πάνω στις ιστορίες των άλλων. Κάποιοι ντόπιοι δεν πατούν επί πτωμάτων και δεν κλείνουν τα μάτια τους και τα αυτιά τους σ' αυτά που γίνονται δίπλα τους. Ρισκάρουν. Εχθρεύονται τις κρατικές μεθοδεύσεις και

δημιουργούν σχέσεις αλληλεγγύης με τους μετανάστες . ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΟΒΟ ΣΤΑ ΤΣΑΚΙΔΙΑ και με το θάρρος των πράξεών τους χτυπάνε την κοινωνική ειρήνη και κάθε μισάνθρωπο υποστηρικτή της.

Στην ΑΣΟΕΕ, εκεί όπου το ελληνικό κράτος προσπαθεί να κάνει τον βίο όσων μεταναστών δεν έχουν πεθάνει στα σύνορα και όσων μεταναστών δεν είναι φυλακισμένοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ανάξιο να βιωθεί, γεννιέται με νύχια και με δόντια απ' τους ίδιους τους μετανάστες η εναντίωση στον θάνατο, η εναντίωση στους μπάτσους και το φόβητρο των νόμων, η εναντίωση στο 'κοιτάω τον κώλο μου', η εναντίωση στην σαπίλα. Και για το κράτος αυτό κοστίζει...

Μπορεί οι αφηγήσεις μας να μην είναι και οι καλύτερες... όπως και να' χει την Τρίτη το απόγευμα κατεβαίνουμε στον δρόμο. Θα ακουμπήσουμε τα πόδια μας οργανωμένα στην άσφαλτο και οι φωνές μας θα γίνουν ένα με τον αντίλαλο των τοίχων. Κι αφού η ρουφιανιά, η λήθη, ο εγωισμός και η μιζέρια έχουν γίνει ήδη για κάποιους όνομα και επίθετο στην ταφόπλακά τους, θα αφήσουμε τις κραυγές μας να σας θυμίσουν ότι η ζωή γεννιέται και ψοφά στον δρόμο και όχι στις τηλεοπτικές οθόνες. Για να μην πνίξουμε λοιπόν τα μυαλά και τα μάτια μας και για να μην αφήσουμε τον θάνατο να ανατριχιάζει τα σώματά μας μέσα στο βαθύ πέλαγος της καταναλωτικής αφασίας και της ανοχής στα κρατικά εγκλήματα, θα χρησιμοποιήσουμε ένα από τα πολλά όπλα μας...

ΘΑ ΚΑΤΕΒΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ. Και η ΑΣΟΕΕ; Η ΑΣΟΕΕ είναι εδώ. Εδώ! Στην Πάτρα. Παντού.

Στις πλατείες, στις γειτονιές, στα πεζοδρόμια... η ΑΣΟΕΕ είναι η 'γειτονιά' που κάποιοι λίγοι κρατούν για λογαριασμό όλων μας. Είναι καιρός λοιπόν για χάρη όλων αυτών (όσο μακριά και να είναι) που παλεύουν για την συλλογική ανατίμηση των ζωών μας (μπας και δούμε άσπρη μέρα σ' αυτήν την επιβίωση) να στείλουμε στους υπόνομους της δημοκρατίας τον θάνατο και τον φόβο και μαζί τους κάθε φασίστα και αφέντη που θέλει να ελέγχει τις ζωές μας.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ 'ΑΟΡΑΤΩΝ' ΣΤΗΝ ΑΣΟΕΕ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑΣ...

ΤΟΥΣ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΚΡΑΥΓΕΣ ΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΚΡΑΥΓΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΑΝΤΑΞΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥΣ!

αυτόνομο σχήμα φιλοσοφίας